

Список використаних джерел:

1. Положення про Експертну службу Міністерства внутрішніх справ України. Затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України 03.11.2015 № 1343. Зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 р. за № 1390/27835.
2. Наказ Експертної служби МВС України від 08.12.2016 № 68-н «Про затвердження Положення про організацію та проведення наукової діяльності в Експертній службі МВС України.
3. Електронний ресурс <https://uk.wikipedia.org/wiki/CSI>

Кулик Ю.М.

студентка,

Науковий керівник: Пильгун Н.В.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий Юридичний інститут

Національного авіаційного університету

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПРОКУРАТУРИ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТА ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ

Сучасний етап розвитку української державності, значні суспільні трансформації свідчать про те, що Україна йде шляхом розвитку найбільш цивілізованих країн світу. Одним із найважливіших питань, які необхідно вирішити для цього – створення належних умов для підтримання режиму законності і правопорядку, а також захисту основних прав та свобод людини, її законних інтересів. Ефективним засобом у реалізації зазначених завдань є формування оптимальної системи державних органів, діяльність яких би дієво впливала на стан боротьби зі злочинністю та забезпечувала, охороняла і захищала права людини і громадянина.

Вагоме місце в системі органів державної влади посідає прокуратура України. Прокуратура є єдиною централізованою системою органів, що від імені держави забезпечує верховенство закону, підтримку державного обвинувачення в суді, представництво інтересів громадян або держави у суді, а також нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство і нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян [1, с. 54].

Прокурори при здійсненні своїх повноважень є незалежними від органів державної влади і місцевого самоврядування, але це ніяк не виключає їх взаємодії. Взаємодія прокуратури з Президентом і

Верховною Радою України виявляється через установчу функцію вищих органів державної влади. Так, Генеральний прокурор України призначається Президентом за погодженням з Верховною Радою України, а звільняється з посади главою держави самостійно. Персональний склад колегії Генпрокуратури затверджується парламентом за поданням Генерального прокурора. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві, що має наслідком його відставку з посади.

Прокуратура відіграє ключову роль у процедурах, пов'язаних із притягненням певних осіб до конституційно-правової відповідальності. Зокрема, згідно зі ст. 111 Конституції України, для проведення розслідування у справі про усунення Президента з поста в порядку імпічменту Верховна Рада України створює спеціальну тимчасову слідчу комісію, до складу якої обов'язково входить спеціальний прокурор. Подання до Верховної Ради України щодо надання згоди на притягнення народного депутата до кримінальної відповідальності вносить Генеральний прокурор України. Прокурори здійснюють повноваження, спрямовані на усунення порушень законів, причин та умов, що їм сприяють, шляхом опротестування актів органів та посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування [3, с. 333].

Важливою формою взаємодії органів прокуратури з парламентом є участь Генерального прокурора у пленарних засіданнях Верховної Ради України. Крім того, він відповідно до ст. 34 Регламенту Верховної Ради України має гарантоване право на виступ з обговорюваного питання, якщо воно стосується повноважень прокуратури. Генеральний прокурор України не менш як один раз на рік інформує Верховну Раду України про стан законності в державі [4, с. 294].

Також співробітники прокуратури України за дорученням керівництва Генеральної прокуратури України та за домовленістю з керівництвом Верховної Ради України, її апарату та комітетів беруть участь у засіданнях комітетів, діяльності робочих груп з опрацювання законопроектів, узгоджують з народними депутатами України можливість внесення ними пропозицій, які підготовлені відповідними структурними підрозділами Генеральної прокуратури України, щодо вдосконалення законопроектів та поліпшення наглядової діяльності органів прокуратури [4, с. 297].

Важливим органом, з яким взаємодіють органи прокуратури України у процесі наглядової діяльності, є Уповноважений Верховної ради України з прав людини. Відповідно до Конституції України парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини. Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини має право: невідкладного прийому Генеральним прокурором України, бути

присутнім на засіданнях колегії прокуратури України, на ознайомлення з документами, у тому числі і секретними (таємними), та отримання їх копій в органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах [2, ст. 22].

Формами взаємодії Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з органами прокуратури є: особисті зустрічі та спільні засідання, взаємне інформування про стан дотримання законодавства України органами державної влади, правоохоронними органами, організаціями тощо, вжиття оперативних заходів щодо усунення порушень чинного законодавства органами прокуратури під час здійснення наглядової діяльності.

З огляду на вище викладене можна дійти висновку, що взаємодія прокуратури з Президентом та Верховною Радою України це досить важливий аспект функціонування системи державотворення української держави. Ці взаємовідносини спрямовані на вдосконалення чинного законодавства України, оптимізацію роботи органів державної влади та створення умов для захисту закріплених Конституцією України прав і свобод громадян.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 (зі змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 2-3. – Ст. 12.
2. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини : Закон України від 23 грудня 1997 № 776/97-ВР (зі змінами та доповненнями) // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 20. – Ст. 99.
3. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : підручник / І. І. Бодрова, С. В. Болдирев, В. О. Величко та ін. ; за ред. С. Г. Серьогіної. – 2-ге вид. переробл. та доповн. – Х. : Право, 2011. – 360 с.
4. Орищенко І. В. Деякі аспекти взаємодії органів прокуратури з Верховною Радою України / І. В. Орищенко // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 2. – С. 293-300. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2012_2_42.

Матвєєв О.В.

студент,

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ОСНОВ ДЕМОКРАТІЇ

Історія ХХ століття залишиться в пам'яті людства, як період випробувань основних цінностей та принципів існування цивілізації. Проте, саме вони і надали людству сил, завдяки чому воно змогло пережити буремні віхоли розвитку.